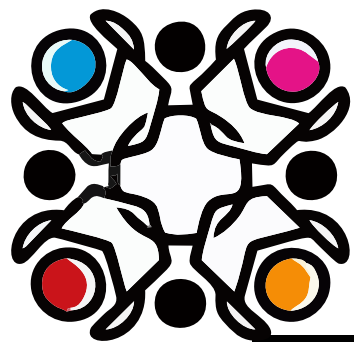

Красиво ВЕТРИНО

● Брой 22 ● 16 стр. ● формат А3 ● цена: 0 лева ● 21.12.2022 г.

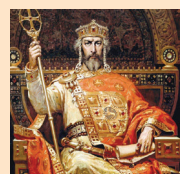
Пътят към
СВОБОДАТА

страница 1,5

Дядо Коледа
посети община
Ветрино

страница 8

Големите българи –
по делата им ще ги
познаете

страница 9,10

ПОДАРЕТЕ
УСПЕШНО БЪДЕЩЕ!

страница 16

ВЪЛЧИ ДОЛ ИЗПРАВИ СНАГА И ВЕЧЕ НИЩО НЯМА ДА Е СЪЩОТО

Стройна редица тежка земеделска техника, множество арендатори и десетки жители на Вълчи дол и околните села посрещнаха общинските съветници и кмета на 15 декември. Раздразнените жители „любезно“ придружиха управленците до заседателната зала и не им позволиха да вземат решения в тяхно отсъствие.

продължава на страница 2

● АКТУАЛНО

ПЪТЯТ КЪМ СВОБОДАТА

Често говорим за независимостта на България. Борим се да запазим лева, жадуваме да имаме смели и независими български политици, които да поведат народа ни към светли бъднини, но това, което всички пропускат, е, че единственият път към свободата е да си осигурим независима икономика. За да постигнем нашите въжделения, е необходимо да бъдем полезни на света и

по този начин да имаме правото да се договаряме за нашето място под слънцето, а не да чакаме на подаяния и да изпълняваме заповеди като куче, което се обучава по програма за водач на инвалиди. Ако не изградим собствена икономика и нямаме уникална полезност в света, ние ще бъдем обречени на бавно изчезване като народ и култура. Това от своя страна ще направи така, че всеки

българин от тук нататък ще е второ качество човек и ще е нужно винаги да се съобразява с желанията на народите, които управляват икономиката. Ще бъдем работна ръка, пушечно месо или плът за забавления на тези, от които зависи съществуването ни.

продължава на страница 5

ВЪЛЧИ ДОЛ ИЗПРАВИ СНАГА И ВЕЧЕ НИЩО НЯМА ДА Е СЪЩОТО

продължава от стр. 1

САМОСТОЯТЕЛНО ОРГАНИЗИРАНИ, БУДНИТЕ ЖИТЕЛИ НА ОБЩИНА ВЪЛЧИ ДОЛ

реагираха с остър протест против намерението на небезизвестната фирма „Добротич уинд“ да инсталира ветрогенератори на територията на общината. Те призовават всички земеделски производители и животновъди да ги подкрепят в опита им да защитят житницата на България, където печално известната компания продължава да се опитва да вкара огромен чуждестранен инвеститор и да изгради вятърен парк. Хората настояват да се забрани със закон инсталирането на перки в плодородна земя и възнамеряват да занимават с това София и Брюксел. Фирмата „Добротич уинд“ разгневи жителите, като поиска от общинските съветници на Вълчи дол изменение в Общия им устройствен план. Подобни действия сме виждали и в община Ветрино, където номерът им също не минава. Този маниер на чуждестранните инвеститори да се договарят тихо и на тъмно с местните управленци и да прокарат интересите си против интересите на местните жители сме го виждали много пъти на местно и национално ниво.

ТОЗИ ПЪТ НЯМА ДА СТАНЕ!

„Как може на плодородни черноземни почви да се изграждат ветропаркове? С този ветропарк ще се изгубят около 1000 декара. Това е престъпление сре-

щу човечеството“, каза един от протестиращите. „Аз обработвам масив, който е в близост до ветрогенератор. 2-3 години след изграждането добивът падна с около 30%. Оказва се, че в близост до ветрогенератора червевите, които поддържат хумусния слой на почвата, започват да изчезват“, обясни Петър Петров – земеделец. „Не е нормално да се слагат перки в близост до населени места, където се отглеждат животни и живеят хора. Искаме чиста храна, спокойствие и чист въздух“, каза представител на животновъдите.

Още преди две години, знаейки за последиците, земеделците са се обявили против инвестиционното намерение за изграждане на ветрогенератори и са провели среща с фирмата „Добротич уинд“, споделя Диян Балев, един от организаторите на протеста. За него е изненадващо, че Общинският съвет се кани да подкрепи това начинание. Според него върху общинските съветници е оказван натиск. Натискът на финикийските знаци вероятно. Борбата тепърва започва...

ДУХЪТ Е ИЗЛЯЗЪЛ ОТ БУТИЛКАТА И НИЩО ВЕЧЕ НЯМА ДА Е СЪЩОТО!

В система, в която се облагодетелстват малцина, хората нямат друг полезен ход, освен да вземат съдбата си в свои ръце. Веднъж осъзнали, че никой не

може да се погрижи за собствения им живот по-добре от самите тях, жителите на една община се променят и като мислене, и като поведение.

РЕЗУЛТАТИТЕ НЕ ЗАКЪСНЯВАТ И НАСТЪПВАТ ОЩЕ С ПЪРВАТА СТЪПКА, С ПЪРВОТО ДЕЙСТВИЕ, А ПРИМЕРЪТ Е ЗАРАЗИТЕЛЕН.

След това е трудно поривът да бъде спрял. Пример за гражданска активност дори за най-дребното нещо, като поддържането на чистота на няколко квадратни метра в центъра на селото, е вече пример за работещ модел. Хората у нас са толкова зажаждали за справедливост, ред, чистота и морал във всяка област на живота, че откликват веднага и с радост и въодушевление влагат енергия, плам и усилия. Пример за това е община Ветрино, която се превръща в перлата на региона с огромния потенциал за развитие във всички възможни посоки само заради активността и енергията на хората от Долината на предприемачите. Вълчи дол е следващият достоен пример! Защото хората правят мястото. Българите правят България! Странно колко слепи и глухи могат да бъдат управляващите – слуги на чужди интереси, с алчността и егоизма си, в незачитането на интересите на собствената си земя, корен и кръв. Нищо от откраднатото няма да ги направи щастливи ...

Българите са толкова притиснати в ъгъла на живота, че са готови да се изпра-

вят и да бранят последното, което им е останало и за което са проливали кръвта си през вековете – земята българска – богата и благословена. Ако опазят нея, ще има къде да отглеждат синовете и дъщерите си и ще си върнат ограбеното достойнство.

Само ако сме активни и действащи, дори и за най-малкото нещо, управляващите няма да могат повече за вземат решения „на тъмно“ и „под натиск“. Жителите на Ветрино, на Вълчи дол и на повече места вече следят зорко какви решения се обсъждат и гласуват. Те търсят знания и информация навън и съпоставят „за“ и „против“, търсейки най-доброто за своята общност и за своето бъдеще.

ЗАИНТЕРЕСОВАНOST, ИНФОРМИРАНOST, ДЕЙСТВИЕ, ДНЕС!

В туристическата община на 2022 година - община Ветрино, се развиват успешно туризъм, земеделие, отглежда се чиста храна, строи се и се облагородява. В съседство Вълчи дол е единственият град в Североизточна България със ски писта, спортен комплекс, с развито земеделие и животновъдство, а общината има не само плодородна земя, но и прекрасна природа с планове за развитие на туризма. Туристът е човек, който пътува, иска да види, да опита, да пипне, да вкуси. Той няма да стои под перките и да им се любува. Кой и как си представя, че това природно богатство ще бъде унищожено от

ТЕМА НА БРОЯ - продължава от страница 2

ВЪЛЧИ ДОЛ ИЗПРАВИ СНАГА И ВЕЧЕ НИЩО НЯМА ДА Е СЪЩОТО

апетитите на чужденци, които решават да спечелят лесни и бързи пари за сметка на българската земя и трудолюбивите ѝ хора?

Днес светът е по-свързан от всякога и информацията стига навсякъде. Ето защо е трудно мислещият човек да бъде заблуждаван твърде дълго. У нас перките не са новост, но са по-скоро рядкост. Вредите от тях обаче са отдавна известни на Европа и по света, защото вече има повече от 20 години опит с тях. Заради войната и липсата на евтина енергия в Европа спешно се търси решение и независимост от руския природен тръбен газ.

СПЕШНИТЕ РЕШЕНИЯ ОБАЧЕ РЯДКО СА НАЙ-ДОБРИТЕ РЕШЕНИЯ!

И ХОРАТА СЕ АКТИВИЗИРАТ НЕ САМО У НАС, НО И ПО СВЕТА.

Налагането на „Зелената сделка“ изглежда точно такова отчаяно решение, против което в Европа има масови протести и сблъсъци с полицията. Медиите рядко и пестеливо ни информират за масовите протести например на фермери в Нидерландия, която според скорошни

данни е петият най-голям износител на земеделски продукти и храна в световен мащаб. Още през 2019 г. имаше вълна от протести, следвани от още по-масовите и ожесточени демонстрации тази година, когато нидерландски фермери гориха сено по магистралите, през юли блокираха с трактори границата с Германия, след като получиха подкрепа и от шофьорите на камиони, засипваха с кравешки тор органите на реда и дори се насочиха към домовете на народни представители и членове на правителството. Те протестират против опитите на нидерландското правителство за насилствено затваряне на 3000 ферми в изпълнение на плана за „Зелената сделка“. Министърът на природата Фан дер Вал твърди, че ако доброволните опити не са успешни, тогава фермерите ще бъдат изправени пред принудително изкупуване на стопанствата им

и пълната загуба на поминък. Подобна е ситуацията и в Шотландия и Англия заради масовото инсталиране на ветрогенератори. В медиите в тези страни се говори за „изнасилването на Англия“ и „изнасилването на Шотландия“. Климатичните промени, заради които всъщност се прилага „ЗЕЛЕНА СДЕЛКА“ будят сериозни съмнения за нечистата игра на шепата големи играчи и техните чудовищни финансови интереси, които се простират отвъд границите на един цял континент и заплашват да обхванат света.

**Е, КОЛКО ПЪК ДА СА
ГОЛЕМИ?
БРАВО, ВЪЛЧИ ДОЛ!
БРАВО, ВЕТРИНО!
САМО ТАКА!**

Заради липсата на държавници начело на България тя беше превърната в задния двор на Европа, в бунцето за европейски отпадъци, в гетото за мигранти, в дойната крава за злато и ценни метали... А сега я готвят за място, набучено с перки направо в чернозема, сред житото, в щедрото сърце на Добруджа... Само след няколко десетки години чистата природа, чистата храна, вода и въздух ще бъдат дефицит.

**КАКВО ЩЕ СЕ СЛУЧИ,
АКО СЕГА ГИ ИМАМЕ,
НО НЕ ГИ ОПАЗИМ?**

Танцуваща с ветровете

Източник: www.parool.nl протести в Нидерландия

ЗАЕДНО КЪМ ПО-ДОБЪР ЖИВОТ

В градовете живеят ужасно много хора и въпреки това (или може би точно заради това) е много мръсно. Често съм чувал оправдания, че когато толкова много хора живеят на едно място, е изключително трудно да се поддържа чисто, но да си призна, никога не съм го разбирал.

Помислете си – на едно място да има стотици хиляди, дори милиони човешки ръце, които, ако се обединят за един час на ден, могат да подредят и изчистят цялата страна, а какво остава за един град. Именно заради това не разбирам защо многото хора замърсяват, вместо да чистят. Явно причината е, че ценностната система в нашето общество се е променила и хората очакват някой друг да им свърши работата. Това поражда само тъжни размисли и води до

несвършена работа. Мечтаем да дойде някой управляващ, който да организира други хора, които да ни почистят. Истината е, че тогава ще негодуваме за колко време е почистено, как е почистено и ще сме недоволни, че нямаме достатъчно пари да отидем някъде да харчим през свободното си време, докато другите чистят. Този начин на мислене обаче носи неудовлетворение и тъга. В община Ветрино е различно.

Създава се нарастващо общество от хора, които решават сами да си почистят и подредят средата, в която живеят и работят. Всяка събота и неделя те се събират и стъпка по стъпка превръщат общината в един малък рай. Тази седмица усилията бяха насочени в село Неофит Рилски. Имаше една улица (все още има такива улици), която беше обрасла с растителност и приличаше по-скоро на джунгла. В нея се криеха лисици, които нападаха кокошките на хората, и цялото усещане, когато минаваш оттам,

беше на изоставеност и запустялост. Малко по-нагоре има хубави къщи, а сто крачки надолу е пълна занемареност. Доброволците решиха да преобразуват именно тази улица и въпреки непосилната задача се захванаха за работа още от събота сутринта. Най-хубавото е, че имаше хора от всички възрасти, от различни места на страната и с различен социален статус. Тези хора се обединиха в името на общото добруване и намериха допирателните помежду си, а не търсиха разделителните линии. Тези два дни за тях бяха истинско преживяване. В съботния ден Стефан Стефанов ги изненада, като им донесе натурален лешников шоколад и бисквитки. Вкусният шоколад е направен в кухнята в село Неофит Рилски от лешниците, които доброволците събираха през лятото, и беше истинска наслада за сетивата. Същия ден вечерта доброволците се събраха на вечеринка, хапнаха заедно, удовлетворени от свършената работа, а накрая гледаха поучителен филм – „Поракс“. Неделният ден беше още по-въл-

нуващ за тях. Беше станало по-студено и тук на помощ дойде Рафие, която бе направила чай. Всички пийнаха и се сгряха, а по-късно тя ги нагости с обяд в Неолитното селище. Групата ставаше все по-голяма, като точно накрая се включи и Елисавета Славова, която не само зарадва всички с парче баница за следобедна закуска, но и се присъедини към доброволците.

За два дни тази улица се преобрази от пущинак в булевард и когато настъпи неделният следобед, всички с удивление се зарадваха на спирация дъха резултат от своите усилия. И докато много хора са лежали, за да се възстановят от препиването в събота вечер, или са се чудели как да отидат да спортуват, за да изразходят калориите от преяждане през почивните дни, нашите доброволци изпитаха върховно удоволствие от времето, което изкараха със съмишленици, както и от резултата от тяхната дейност.

Нека всички, които искат да научат как България може да стане най-доброто място за живот, с най-добрите хора, вече знаят, че началото на всичко това е поставено и то се случва в община Ветрино. Не се чудете, а възсядайте превозните средства и всяка събота и неделя идвайте да се приобщите към нас и заедно да градим и живеем в един прекрасен свят!

● АКТУАЛНО - продължава от страница 1

ПЪТЯТ КЪМ СВОБОДАТА

Може ли малка страна като нашата да има собствена икономика?

Може! И не само може, но дори е много по-лесно, отколкото за големите държави като Китай, Индия, Русия и САЩ. Успехът на икономиката не се крие в бройката хора, а в тяхното качество и организация. Колкото по-голяма е държавата, толкова повече ресурси и усилия отиват, за да се обединяват и държат хората заедно. Нужен е огромен държавен апарат, който да свежда нарежданията от върха до последния човек в йерархията на държавата. Предаването на нарежданията и осъзнаването на тяхната причина и последствията, ако не се изпълнят, е много по-трудно при големите държави, отколкото при по-малките. Ако приемем предаването на един сигнал от горе надолу и си го представим като проводник, който тръгва от централата и стига до крайния потребител, ще се убедим, че колкото по-голямо е разстоянието, толкова по-големи разходи и усилия са нужни, за да стигне до крайния адресат. В България е много лесно едно послание да стигне от върха до последния човек в държавата. Това ни прави потенциално много по-успешни икономически от големите държави. Единственото, което ни липсва, са водачи, които знаят как да създадат световна ползност в България – тогава много бързо ще имаме собствена икономика и няма да е нужно да правим това, което ни заповядат от ЕС и САЩ, защото иначе няма да ни отпуснат нито цент субсидия. В сегашното състояние, в което се намира нашата страна, ние сме 100% зависими от страните „благодетелки“ и се налага да жертваме интереса на мно-

зинството, за да може подаянията да отидат при малцинството. Или – нашите бизнесмени се хранят от субсидиите от Запада и затова изпълняват безропотно разпореждания, които са в ущърб на народа. В модела, който съществува в момента в България, има ограничен кръг от хора, на които се плаща и се дава шанс да притежават производство, което обслужва големите компании, а те от своя страна трябва да вземат решения, които са полезни за тези, които осигуряват парите и възможностите. Вероятно някои от тях се чувстват зле от това, че предават народа си, но сметките за лъскавия им стандарт на живот неумолимо вървят, а веднъж усетили вкуса на лукса, удобствата и високото обществено положение, после им е много трудно да се откажат. Те самите са съгласни, че България няма бъдеще по този път, но понеже не са способни да поведат хората, вярват, че и другите не могат. Единственият път според тях е да продадат хората, земята и ресурсите ни, защото така поне те ще са добре. Редица анализатори като доц. Валентин Вацев, проф. Иво Христов, Николай Марков и Боян Чуков тръбят навсякъде по интернет, че България загиба, всички им вярват, но дори и самите те не знаят как да се излезе от тази ситуация. Единодушни са, че е нужен водач, който да поведе страната по пътя на свободата и просперитета, но за съжаление не виждат такъв човек.

И тук ние ще бъдем различни от тях. Ще се съгласим с казаното за бавното умиране на нашата Родина, но ще предложим решение, което не само може да спре този процес, но и може да изкара

България на върха – като една от държавите с най-висок стандарт и качество на живот. Не само ще предложим решение, но ще покажем, че то работи в малък мащаб и всеки желаещ може сам да се убеди и да се включи в работата по превръщането на всички ни в свободни хора, защото в този момент дори политиките и олигарсите в България не са свободни хора, а са на 100% зависими от милостта на силните в икономически и военен аспект държави.

Моделът, за който говорим, е община Ветрино, където можем да видим как се развива българска икономика. Всичко тук се прави от изцяло български предприемачи, които работят с български капитали, труд, организационни и предприемачески знания, като изграждат неповторими с уменията си български кадри. Резултатът е спиращ дъха. На първо място е изграден единствен по рода си исторически атракцион, който е неповторим по мащаба и качеството си на изработка. Много е устойчив, защото оцеля и се развива след невиджана по мащаба си медийна и политическа атака от страна на финансирана с американски средства медийна група, от която треперят всички големи предприемачи в България. Премина успешно през ковид кризата, без да получи и стотинка държавна или евроатлантическа субсидия. Преживя шока от войната в Украйна и

продължава своето развитие. Вече е факт проявяваният сериозен интерес от едни от най-влиятелните хора в Европа, които – забележете – искат да договорим сътрудничество, което ще донесе постоянни ползи за България и в което сме равноправни партньори, а не просъци, които нямат глас и трябва да изпълняват всяко нареждане, за да им се отпуснат средства.

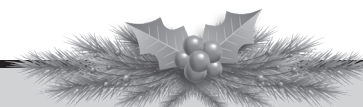
Също така в общината имаме нулева престъпност, увеличаващо се население, подобряване на образоваността и предприемчивостта на хората. Изгражда се цяла система, в която децата и възрастните ще повишават своите знания и умения и ще имат възможност да водят дълъг, щастлив и пълноценен живот. Има научни постижения в редица области и много високо качество на живот на живеещите и работещите в общината. За пръв път от 33 години се вижда, че българинът може да изгради устойчива икономическа система, която да му осигури работа, развитие, доходи, независимост и дългосрочна перспектива, която работи стабилно в нестабилни времена вече почти 5 години.

България не само има възможност за просперитет, но тя е мястото на неограничените възможности в този момент. Намира се на стратегическо място, пълна е с прекрасни хора, има най-добрия климат на света и е богата на плодородни почви и питейни води. Удава ни се невероятният шанс за един спиращ дъха живот, който да се изучава от поколенията. Нашата препоръка към четящите тези редове е да не чакат, а да дойдат и да разучат на място как могат да се включат в тази прекрасна възможност и да бъдат от хората, които са изградили преродена България.

Очакваме ви!

Ивелин Михайлов

● ЛИЧНИ ФИНАНСИ

КЪДЕ хората най-често правят грешки с ЛИЧНИТЕ СИ ФИНАНСИ?

В днешния свят парите имат ключова роля за осигуряването на възможност за нормално съществуване, като те спомагат за покриването на всички разходи и сметки, като в същото време могат да съдействат за постигането на разнообразни цели и осъществяването на множество мечти.

Именно поради тази причина правилната работа с парите и личните финанси е ключова за финансовото благополучие на всеки човек. И въпреки огромното количество информация по темата за парите – по-голямата част от хората правят редица грешки, които непосредствено ги водят до живот, изпълнен с трудности и проблеми, а целите и мечтите им биват постепенно заменени от посредственост, примирение и безразличие.

Ще разгледаме най-честите основни грешки, свързани с работата с личните финанси, които създават затруднения у хората и постепенно ги обричат на труден и нещастен живот.

На първо място една от най-големите грешки на хората е неправилната преценка за действителните разходи, свързани с определени покупки, поради причината, че освен първоначалния разход или месечния финансов ангажимент, който бива начислен, се проявяват и множество други последващи разходи, свързани с потреблението или начина, по който дадената покупка би повлияла на бъдещия бюджет и начин на живот.

За по-разбираем пример можем да вземем планирането на покупка на автомобил. Основна роля в преценката за закупуване на превозно средство играе разходът, който бихме имали за самата покупка, или когато автомобилът е на лизинг, то в сметките са включени и бъдещите месечни разходи за вноски по лизинга.

За съжаление това са само някои от разходите, които трябва да бъдат предвидени, защото наличието на автомобил изисква от наша страна да сключваме ежегодно застраховка, която да ни подсигури в случай на непредвидено събитие – тоест каско, както и наличието на застраховка гражданска отговорност, която да гарантира, че при причинено от наша страна произшествие – независимо дали това е станало виновно или по невнимание, то ние ще имаме финансова защита – в лицето на застрахователя, който ще поеме финансовата тежест и обезщетение при настъпило неблагоприятно събитие.

И макар че тези застраховки по-често са включени в сметките, се получава така, че в разнообразието от различните съпътстващи разходи често се пропуска голяма част от тях. Например преминаването на годишен технически преглед, необходимостта от винетка,

**ДА КАЖЕШ, ЧЕ НЯМАШ ВРЕМЕ,
ЗА ДА ПОДОБРИШ МИСЛИТЕ И ЖИВОТА СИ,
Е ВСЕ ЕДНО ДА КАЖЕШ, ЧЕ НЯМАШ ВРЕМЕ
ДА СПРЕШ ДА СИПЕШ БЕНЗИН,
ЗАЩОТО СИ ПРЕКАЛЕНО ЗАЕТ С ШОФИРАНЕТО.
НАКРАЯ ЩЕ ТИ СЕ НАЛОЖИ.**

извършването на ежегодно обслужване на автомобила или когато пробегът е по-голям – на по-кратък срок, както и поддръжката и замяната на автомобилни части, които имат определен живот – каквито са спирачните дискове, ремъкът или дори гумите – като всички тези направления, разпределени във времето, повишават средномесечния разход, който автомобилът носи в нашия бюджет.

Разбира се, горивото, като малко по-предвидим разход, често е взето под внимание, но при резки промени в цените, каквито наблюдаваме и в момента, се получава значително превишаване на разходите от тези, които сме пресметнали предварително.

Когато към всичко това добавим разходите за ремонти, обезценка и амортизация, които почти никога не са предварително заложили в плана – се получава една доста различна сметка, която консумира значително повече от предвидените средства.

За да бъде разбран по-добре разходът за обезценка и амортизация – нека да приемем, че автомобилът ни е струвал 30 000 лева, които са били платени наведнъж. Постепенно употребата на колата е довела до понижаване на нейната стойност във времето, като след 5-6 години тя вече би струвала не повече от 6-7000 лева. С други думи, при нужда да закупим сходен нов автомобил след 6 години ние ще имаме дупка в бюджета от порядъка на 23 000 лева, които, разделени на 72 месеца, правят средно по 320 лева на месец. В допълнение, поради повишаването на цените и развитието на технологиите, има вероятност новият автомобил след тези 6 години да струва вече 45 000 лева, което означава, че средно на месец е трябвало да бъдат спестявани допълнително по 210 лева, за да се разполага с необходимата сума за закупуване на последващ автомобил.

Ако се направи прецизна сметка при различни ситуации, ще се забележи, че често – когато човек си прави груба сметка – средномесечните му разходи за автомо-

КЪДЕ хората най-често правят грешки с ЛИЧНИТЕ СИ ФИНАНСИ?

продължава от стр. 6

бил са от порядъка на 400-500 лева, когато действителните разходи възлизат на повече от 1000 лева. Всичко това води до повече затруднения, недостиг и свиване на стандарта на живот във времето поради факта, че действителните разходи по различни направления са значително по-високи, отколкото хората предполагат, тъй като невинаги могат да бъдат осъзнати и взети под внимание действителните бъдещи разходи, които дадено решение води след себе си.

Разбира се, този проблем не се отнася само до превозното средство, а за всичко в живота на хората – включително за жилището, където живеят, тъй като то също се амортизира и с времето има нужда от ремонт, който за по-дълъг период от време може да бъде в размер на значителна сума. Обзавеждането и уредите овехтяват и с времето започват да създават проблеми или да бъде необходимо да се заменят с нови, което, отново разпределено на месечна база във времето, показва определен средномесечен разход, който предварително не е бил взет под внимание и впоследствие създава затруднения да бъде покрит. Това най-често се проявява по различен начин при различните хора – дали под формата на ограничения и лишения, с които недостигът да бъде компенсиран, или с използване на допълнителни заеми и кредити да се реши текущият проблем за сметка на още по-трудното бъдеще, а понякога и с влагането на повече усилия и допълнителна работа, която да ангажира свободното време и да бъде за сметка на личния живот или семейното благоденствие. Всичко това е резултат от неправилния начин на преценка и планиране, поради погрешното подвеждане на хората да бъдат консуматори на определени услуги и продукти, преди да имат финансовата възможност

Ако искате да
забогатеете
трябва да бъдете
финансово грамотни!

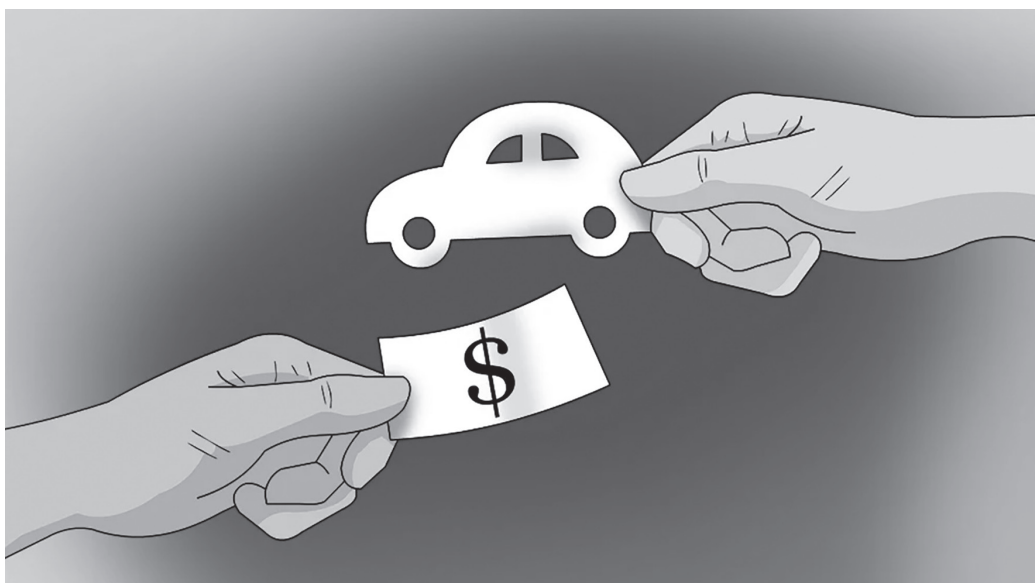
да си позволят да поддържат съответния стандарт на живот. Причината е, че често преминаването към по-висок стандарт на живот не е толкова трудно поради наличието на кредити, лизинги или дори натрупани спестявания, а понякога дори и активи, които поколения преди нас е успяло да акумулира. Съответно погрешната преценка, че да преминеш на по-висок стандарт на живот – като да притежаваш собствено жилище, да имаш определен автомобил, да ходиш на определени почивки и всичко останало – е напълно допустимо, след като можеш да си позволиш първоначалните плащания (дори и да се разполага с пълната сума накуп) – това би означавало, че можеш да поддържаш този стандарт на живот, което всъщност не е вярно.

За поддържане на определен начин на живот трябва

да се разполага с парични потоци, които да могат да покриват всички тези ежемесечни разходи, включително натрупване на съответстващите суми за бъдещите дупки в бюджета, които суми не могат да бъдат тълкувани като спестявания или да се изразходват за други нужди, а само за поддържане на стандарта на живот, който даденият човек е решил да води.

Правилният анализ на действителния стандарт на живот, който водим, ни дава нужната яснота за стила на живот, който можем да си позволим към момента, и какво е нужно да предприемем по отношение на инвестиции и работа – за да живеем по начина, по който бихме искали, като същевременно бихме могли да постигнем целите си и да осъществим мечтите си.

Пламен Кънчев

ДЯДО КОЛЕДА посети ОБЩИНА ВЕТРИНО

Идват Коледа и Нова година и както винаги по това време хората започват да си мислят за покупки и подаръци. Често се чудят дали да си вземат нов айфон или да си купят скъпа дреха или техника. Даваме хиляди левове за новогодишната нощ и забравяме, че някъде по света и у нас има деца, които не усещат тези празници, защото всички ние сме направили така, че светът да не е едно справедливо място, където всеки да чувства топлината на споделената радост. Децата са бъдещето на света. Когато те усетят отдаденост и любов, ще могат утре и да я дадат. Често се чудим защо младите не уважават възрастните и търсим причината навсякъде другаде, но не и

в себе си. Истината е, че когато са били малки, те не са усетили тази отдаденост за другите от страна на възрастните и съответно не могат да я покажат към тях в следващ етап от живота си. Спомням си една приказка за двама родители, които гледали детето си като цар, а възрастната си майка били отпъдили в един ъгъл и ѝ хвърляли храна като на куче. Не се минало много време и видели как в един друг ъгъл детенцето сложило две панички. Родителите му го попитали защо ги слага там и то отговорило, че ги подготвя за тях, когато станат стари, да ги храни там. Тогава те разбрали, че тяхното отношение към възрастната майка се запечатва в

главата на детето и после ще се предаде върху тях.

В днешния свят, за съжаление, битуват вълчи нрави, като този, който има повече, смята, че го заслужава и не мисли за другите. Коледа е денят, в който се е родил Исус Христос и именно той ни учи на обратното. Дай, за да получиш. Ако имаш две ризи, дай едната на ближния си. Основата на християнството е в даването и помощта към ближния. Хубаво е на този светъл празник да си спомним, че има детски сърца, които ще се радват да разберат, че Дядо Коледа съществува и винаги мисли за тях.

„Исторически парк“ преживява четвърта трудна година, но хората в него знаят,

че всичко е наред, защото Бог е с тях и им помага. Те решиха да споделят от благодатта с децата, които биха се зарадвали на заедността на празника. Много обувки, раници и училищни помагала получиха децата от училището в община Ветрино – СУ „Христо Ботев“. Колкото по-трудно е на даващия, толкова по-голяма е наградата за него. Когато даваш, ти получаващ още по-голямо удовлетворение от получаващия. Нека научим децата на любов и отдаденост и ще видим, че те ще ни го върнат един ден.

**Весели коледни празници
на всички и нека пуснем
любовта в сърцата си!**

● НОВА НАДЕЖДА

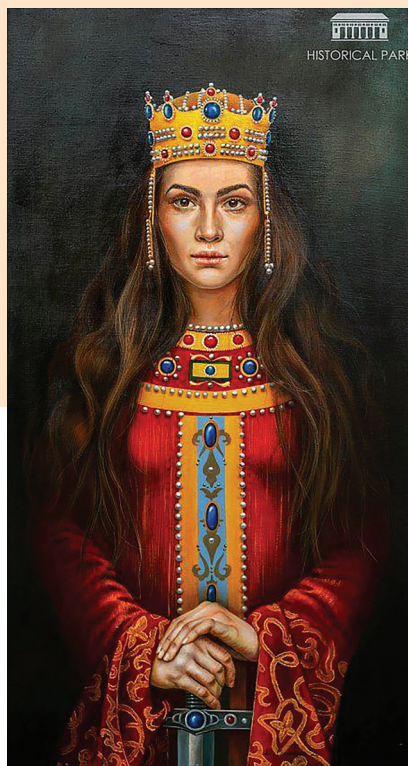
ГОЛЕМИТЕ БЪЛГАРИ – по делата им ще ги познаете

Исторически парк е пътеводна звезда за съвременната българска историческа живопис.

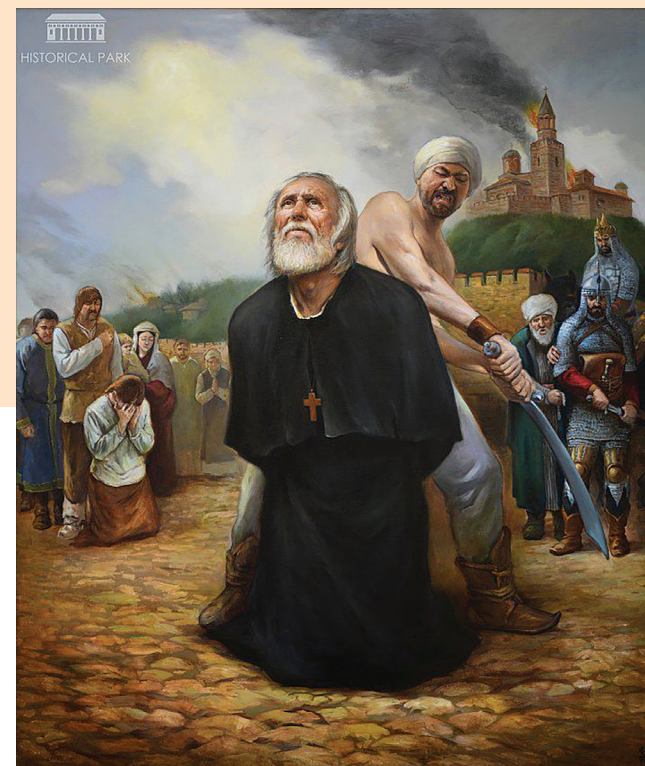
Боян Янев - „Българската азбука“

„Царица Ирина“ - Диана Брешкова

„Чудото с патриарх Евтимий“ Веселин Чакъров

Всяка година през месец май се организира международен конкурс „Историческа живопис“ на теми, които вдъхновяват много творци по цялата земя, като през 2020 г. се осъществи първата такава изложба в България за последните 30 години. Историята ни е много богата и героична, не са един или два сюжетите, от които мо-

жем да черпим вдъхновение в трудни времена.

Темата „Българската азбука и нейното разпространение по света“ събра над 300 художници от 20 държави. Много творци се вдъхновиха от тематиката, както и от възможността картините им да бъдат изложени в Исторически парк.

Така успяхме да направим едно „чудо“, защото това са художници от над 20 държави, най-далечната от които е Австралия, също от Бахамските острови, Казахстан, Беларус, Италия, Швеция, Великобритания, Румъния и много други. Творците показаха много добро познаване на този период от българската история, като върху платната си те запечатаха различни сюжети и интерпретации на великото българско дело. Българите сме достоен народ, извършил чутовни дела, и именно това трябва да показваме с действията си. Благодарение на изложбата „Българската азбука“ възвърнахме на сънародниците си увереността, себеуважението и вярата, че могат да постигнат нови висоти. Събитието е полезно не само за участниците, но и за посетителите, с което създаваме общество от хора с различни цели и мечти, но обединени от идеята за общото. Чуждестранните творци виждат България много по-велика, отколкото я виждаме ние, българите. Те се прекланят пред нашата история и това ясно се вижда в техните творби.

Всеки, който гледа картините им, усеща в тях уважението, което авторите им изпитват към нас. Това повишава и нашето себеуважение, защото ние сме достойни хора, които трябва да ходят с високо вдигната глава заради това, с което сме допринесли за световната култура и история.

Следващата тема – „Пазители на православие“, доказва, че изкуството обединява хората.

Живописата е един различен език – невербална комуникация между хората, която се разбира със сърцето. Така се раждат картината „Българската азбука“ на Боян Янев, която печели първа награда; картината „Климент Охридски беседва със своите ученици“ на Божидар Чантарски; картината „Кирил и Методий“ на Кирил Ведерников от Русия и картината на Мирослав Йотов „Вяра“, с която той отново печели първо място, но се отказва от паричната награда, защото смята, че изкуството няма как да бъде състезание освен със самия себе си.

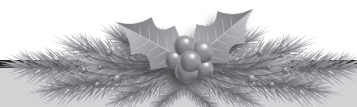

Мирослав Йотов „Вяра“

Димитър Гудженов Цар Симеон“

продължава на стр. 10

● НОВА НАДЕЖДА

ГОЛЕМИТЕ БЪЛГАРИ – по делата им ще ги познаете

продължава от стр. 9

Прекрасни творби, които обезсмъртяват българския дух и които ще останат във вечността.

На почетно място в изложбената зала стоят картините на децата. Много деца искат да участват в изложбата всяка година, от което се вижда колко много таланти се раждат на нашата прекрасна, родна, българска земя. В творбите им се усеща свободата на тяхната душа, която се проявява във фантазията им. Децата не носят отпечатъка на обществото и на възпитанието, които поставят граници в съзнанието. Те имат в себе си чистота, която им позволява ясно да виждат събитията и да създават забележителни творби. Много художници могат да се учат от детските теми.

Ние, българите, имаме традиции в историческата живопис. Николай Павлович, български художник, роден в Свищов, син на видния възрожденски деец Христак Павлович, през XIX век рисува и историческа живопис – „Аспарух преминава Дунава и се установява в Мизия“, „Аспарух с дружината си на път към Дунава“ – това е едно от първите платна с исторически и военен сюжет, което има за цел да внуши патриотична гордост и приемственост на държавността. Персонажите са в театрални костюми, които са далеч от историческата реалност, но за онова време постигат въздействие върху сетивата и емоциите на обикновените българи.

Едно от най-известните имена в тази област е художникът Димитър Гюдже-

Д-р Димитър Димитров,
Мирослав Йотов,
Веселин Чакъров,
Ивелин Михайлов,
2020 г.

нов, творил през XX век. Цяло поколение българи са израснали с неговите картини „Кубрат и синовете му“ и „Цар Симеон“, които присъстваха във всеки учебник. Димитър Гюдженев работи като военен художник към щаба на Българската армия, което го вдъхновява за цяла поредица платна с военни и исторически сюжети и личности. Той работи с видни наши учени като професор Златарски, ходи по разкопки, присъства на събрания на историците. „В историческата живопис – казва той – повече от другаде е необходимо да се съчетава научното с художественото мислене.“

В XXI век България вече има свой млад,

безспорен талант в историческата живопис и това е художникът Мирослав Йотов, родом от Исперих, който от три години рисува картини за Исторически парк. Мирослав Йотов рисува маслена живопис с оптична, многопластова техника (боите се нанасят на слоеве), старомайсторска класическа техника на рисуване, която той оприличава като дълга игра на шах. „Първоначално не знаех в какви води влизам, нямаш представа, че е толкова сложно, защото да изградиш рисунка със светлина и цвят, е едно, но да го направиш адекватно за конкретната епоха, се оказва доста трудна задача, пък трудните задачи са предизвикателство за мен и всъщност се оказах пристрастен към историческата живопис.“ Археологията и историята са науки, които се развиват постоянно, и ако преди тридесет години сме имали една представа за дадена епоха, то днес има натрупана много повече научна информация и нашето разбиране за съответната епоха вече е различно. Неговата картина „Прием при цар Симеон Велики“ спечели първо място в конкурса „Историческа живопис“. Картината представя един емблематичен период от нашата история – Златния век на цар Симеон. Картината е пълна с енергия и живот, хората са истински, ние сякаш стоим между тях и сме част от групата на пратениците при цар Симеон Вели-

ки. Това платно има и научна стойност в реконструкторската част. За да се постигне такава прецизност, се изискват много сериозна подготовка и проучване на исторически писмени паметници и археологически открития. На следващата година той отново грабна сърцата на публиката и на журито с картината „Вяра“. Сътворена със забележителна техника и композиция, от картината „Вяра“ се леят светлина, въображение, експресивност, послание; картината е изповед и любов, която носи божествения пламък. Изящното изкуство на Мирослав Йотов, и в частност „Вяра“, един ден ще се изучава в учебниците по рисуване. Интересните времена, в които живеем днес, раждат големи българи, които оставят трайна следа в историята на един народ с делата си – „по делата им ще ги познаете“, и затова Мирослав казва: „Спечелих ме с професионализма си (Ивелин Михайлов и Милен Петров), с българщината си, те са истински хора, не е трудно да ги последвам, готов съм от половин дума да направя каквото трябва... Ивелин – той не говори с ума си, той говори със сърцето си. Такъв човек лесно можеш да го възприемеш... възприемах го на друго ниво.“

Да бъде!

Албена Пекова

ЛИЧНА ИСТОРИЯ

За малките крачки и големите последиствия

Решението за промяна в живота на човек е понякога трудно за взимане. И точно тук мнозина се отказват. Защото трябва да направят крачка напред, в тъмното.

Още по-трудно е, когато има семейство и деца, за които човек носи отговорност. Големите промени често се провокират от малките ежедневни стъпки, които всеки, решил да промени живота си, следва неотлъчно. Такива хора и истории има много, но малко са ни разказани.

Запознайте се с Георги – смел баща, готов на всичко за децата си.

„Беше наистина трудно в България. Работех на няколко места, но изкарвах малко и не знаех как да си правя сметката“, споделя Георги. Когато решава да замине за чужбина, той е на 25 и всички около него му казват, че там са парите, там е успехът, там е всичко. Така през 2004 г. той заминава за Испания, където работи цели 14 години, а после още 3 години в Германия като шофьор на ТИР.

В Испания семейството на Георги пораста, раждат му се две деца. Животът им там е като на едно средностатистическо семейство в България. Започват да купуват неща на изплащане. По някое време правят опит за собствен бизнес. Отначало тръгва добре, но после осъзнават, че им липсват знания и умения, за да го управляват, и се отказват. Георги става шофьор на ТИР, а работата му го отвежда в Германия. Не след дълго и семейството му отива отива при него.

Животът в чужбина не тече по мед и масло и често има трудни моменти, недоволство и недоимък, но Георги не вижда как може да се справи в България и да се грижи за семейството си. „Веднъж, докато карах нощни смени в Германия, а аз карах само през нощта, ми беше скучно и започнах да слушам видеа в YouTube. Така започнах да слушам редовно много будни български и попаднах на видеоканала на Together и видеата на Ивелин Михайлов.“ В ума му те посаждат семето на надеждата. Не след дълго Георги започва да вижда бъдеще за себе си и семейството си у дома. Идеята, че може да се справи в България, започва да си про-

Георги споделя, че като баща най-много го е измъчвала мисълта, че децата му ще забравят българския си корен. Преломният момент настъпва една Коледа, когато Георги влиза вкъщи и чува дъщеря си да пее немска песничка и да говори на немски. „Изпаднах в ужас! – спомня си той. – Задах си въпроса: абе ние децата си за евро ли ще продаваме? Гледах какви сбъркани и извратени неща се пропагандират там, сякаш това са съвсем нормални неща. Не исках децата ми да растат в такава среда, далеч от Родината си. И си казах, че заради някаква сума в евро няма да жертвам бъдещето на децата си, мога и в България да печеля.“ Жената на Георги бързо го подкрепя в решението и точно преди пандемията семейството се завръща окончателно в България. В най-трудния период решават да променят коренно живота си. Просто вземат децата и куфарите, оставят приятелите и се завръщат у дома.

Така през май 2020-а Георги се свързва с Ивелин Михайлов и започва работа в село Неофит Рилски. Първоначално се премества само той, а впоследствие идват жена му и дъщеря му.

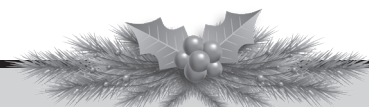
Днес Георги е различен – по-мъдър, с повече опит, но по-спокоен. Готов е да учи и да израства – предстои му да се научи да управлява лични финанси. На въпроса как се чувства сега отговаря: „Нямам нужда от почивен ден, защото харесвам това, което правя. Мисля, че това е най-доброто решение, което съм взимал. Семейството ми е заедно с мен, а дъщеря ми сега учи в училището във Ветрино. Тук тя намери много приятели и аз съм най-щастливият човек, когато я виждам

усмихната, и знам, че израства сред истински хора и в прекрасна среда.“ Георги е спокоен, защото най-важното за него – децата му, израстват в правилната среда, сред правилните хора, ценности, добродетели и личен пример.

Днес дъщерята на Георги пее български песнички. Тя посещава и кръжока за рисуване в село Неофит Рилски. Щастлива е и расте свободна, без вредното влияние на объркани понятия, учейки се на трудолюбие, постоянство и търпение. Животът се е подредил перфектно, като в наниз от пъстроцветни мъниста, в които проблясва слънцето на Ветрино. Заедно, щастливи, у дома. Тази приказка е възможна само на едно място. Засега.

Снимка от Германия

● ИНИЦИАТИВИ

ИГНАЖДЕН във ВЕТРИНО

На Игнажден коледари полазиха Общината във Ветрино. Старите българи са наричали този ден Полазник. Врътнаха ямурлуци, нахлупиха калпаци, тропнаха с геги и нарекоха за здраве. Точно както си му е редът, злите сили бяха прогонени, а здравето и благоденствието бяха поканени. А за награда вкусни кравайчета и плодове бяха нанизани на дългите им геги. Грейнали лица, искрящи усмивки, глъч и детски смях посрещнаха и Дядо Коледа, който реши да навести първокласниците с чувала с подаръци. Не му се тръгваше на горкия старец, толкова шарена веселба стана... Празнично настроение и спомени на радост, вкусни изненади и подаръци – ето това ще запомнят първокласниците от днешния ден.

Ето как училището, общността и Общината се превръщат в дом на радостта, а традициите живеят уютно под техния гостоприемнен не само за знанието покрив. Похвално е когато учителите, ръководството и кметът са се погрижили да поселят любов към традициите в училището и в детската градина.

Радостта е най-лесният начин народната памет да пренася мъдрост и родолюбие през вековете. А нашите деца и техните усмивки ще стоплят Коледните празници във всеки дом в Община Ветрино – мястото на радостта.

УСМИВКАТА, КОЯТО СТОПЛЯ ДЕНЯ!

По покана от началното училище "Михаил Лъкатник" в гр. Бургас и в частност от г-жа Миглена Спасова Исторически парк участва в инициативата "Добрият пример". Михаил и Полина посетиха учениците от 26 клас и им разказаха за едно вълшебно място, в което децата могат да пътуват във времето, да се забавляват и да бъдат истински герои. Те се докоснаха до част от снаряжението на траките – тракийски къс меч „акинав“ и оръ-

жието „махайра“. Научиха повече за ритуалите, с които са известни траките, и отсега нямат търпение да участват в ритуал по побратимяване, който опитни възстановчици пресъздават в Исторически парк.

Полина бе облечена като амазонка със своето снаряжение – лък и пълен колчан със стрели. Много се развълнуваха, когато дойде моментът за снимки и всяко дете се снима с различните оръжия и

съкровища. За финал децата получиха подарък комикс „Заветът на Кубрат“ от Фондация „Въздигане“ и имат поставена задача, която да изпълнят. Да прочетат книжката и заедно с техния класен ръководител Пенка Михова да обсъдят темата „Защо е важно да бъдем задружни?“.

Дечицата бяха изключително ентусиазирани от срещата си с нас, както и ние. Най-хубаво е да видим щастието в очи-

те им и да знаем, че сме допринесли за това. За нас винаги е удоволствие да се срещаме с деца, които със своята непринуденост и искреност ни зареждат позитивно и правят деня ни по-хубав и смислен.

Сега и те, и ние нямаме търпение да се видим отново, но този път на наша територия – в Исторически парк.

МОЖЕ ЛИ ВДЪХНОВЕНИЕТО да бъде заразно?

Николай Моллов работи като треньор по плуване в Национален спортен клуб „Олимп“ в София. Книгата „Ще се срещнем на върха“ достига до него като препоръка от неговия шеф и колега Емил Милков. „От тази книга се зароди желанието да създадем собствено образователно предаване, което да се излъчва в социалните мрежи и медии – да разговаряме с известни личности в областта на спорта, за да разкажат за своя живот и как да стигнали до върха.“ Но нека започнем отначало.

„В детските и юношеските години мразех да чета. Гледах на това като на досадно задължение, което трябваше да върша за училище или за извънкласни дейности. Всеки ден от 14 до 16 ч. бях задължен да почивам и да чета книгите от списъка за лятната ваканция или за домашно, а аз предпочитах да играя навън. Преоткрих книгите едва след като завърших училище и станах студент. Започнах с художествена литература

и по-леки четива. Романът на Стивън Кинг „Зеленият път“ ме заинтригува по-сериозно и успях да видя някои стойностни неща, от които мога да си взема поука. Продължих с художествената литература, но започнах да разнообразявам темите – литература за личностно развитие, исторически романи, биографии. Хареса ми да експериментирам в други области.“

Как досегът със стойностна литература се отрази на Николай? „Спортът ми е дал много, но в книгите са описани ситуации, в които други са попадали доста време преди нас и е даден техният опит. Представен по интересен и разбираем начин, разполагаме с него, за да преразгледаме нашите цели – как да ги подберем и да ги реализираме. В книгата „Ще се срещнем на върха“ има и глава за взаимоотношенията с другите – ценна информация относно нашите нагласи, очаквания и ефективни действия.“

Тази книга мотивира за действие два-

мата колеги и треньори и им помага да осъществят успешно идея, която и в момента развиват и продължават да изпълват със съдържание. Образователната им програма също се казва „Ще се срещнем на върха“ след получено разрешение за това и за презентиране на книгата на живо. „В стремежа си да създаваме стойност и да бъдем полезни, решихме да направим предаване, чиято цел е да покаже истината за успеха от първо лице, без да спестяваме и украсяваме. Разговаряйки с хора от спортния сектор, ние подтикваме деца и възрастни към един по-добър живот, в който да постигат важните цели, които са си поставили. Срещаме се с гостите в едно свободно предаване, което най-често се излъчва на живо, без корекции. Те споделят за всички изпитания, през които са минали, за всичко, което им е коствало, за да могат да стигнат до такова ниво,

че да станат олимпийски шампиони. Всяко постижение идва с определена цена, която трябва да бъде платена.“ Вече са реализирани около 15 предавания, в които участници са състезатели, треньори, психолози и дейтели като Йордан Йовчев, Нешка Робева, Станка Златева, проф. Свилен Нейков и Румяна Нейкова, Иван Иванов – олимпийски шампион и треньор на националния отбор по щанги, Владо Николов, Илияна Димитрова – спортен психолог, която работи с футболисти, златните момичета по художествена гимнастика, Таня Богомилова – олимпийска шампионка по плуване, Ивет Горанова – олимпийска шампионка по карате, и др.

Ето как една наистина вдъхновяваща книга може да предизвика поредица от промени в живота не само на един човек, а на много хора. „Предаванията ги има в подкаст платформите, удобни са за слушане. Успяхме да стигнем до много хора и в социалните мрежи, много родители и деца от нашия клуб ги гледат с интерес, участват с въпроси в предаванията на живо – радостни са да се докоснат до опита на успешните.“

Николай все още не е прочел повторно книгата „Ще се срещнем на върха“. „Чувал съм, че една книга се осъзнава напълно, след като я прочетеш втори път. Така че моят съвет определено е да се прави второ четене на стойностните книги.“ Какво ще последва след втория прочит, предстои да разберем.

Николай Моллов е млад и амбициозен, но вече има богат опит. „Дисциплината е абсолютно задължителна. Много хора я бъркат с мотивацията, но това са две съвсем различни неща.

МОЖЕ ЛИ ВДЪХНОВЕНИЕТО да бъде заразно?

продължава от стр. 13

Чудесно е да си мотивиран, важно е отвътре да гори искрата, с която да постигаш нови предизвикателни и интересни неща, но тя няма да е вечна.

Все пак сме хора, не всеки ден се чувстваме прекрасно и мотивирани. Точно тук е моментът, когато трябва да се опрем на дисциплината. Хората трябва

да са готови да стиснат зъби, да приложат воля – няма как на моментна емоция да се получи. Изискват се ежедневни повторения. Ние трябва да се научим, че целта се преследва ежедневно – без дисциплина, без многократни повторения, няма как да се получи.”

Дисциплината е там, когато мотивацията я няма. Нека да помним тези думи и да се стараем всеки ден да бъдем вдъхновение за някого! Ето как всички ще можем да живеем на прекрасно място, заобиколени със стойности хора!

Създател

ВНИМАНИЕ!
ЧЕТЕНЕТО НА КНИГИ Е
ОПАСНО!
ТО МОЖЕ ДА ВИ ПРОМЕНИ
ЗАВИНАГИ! КЪМ ПО-ДОБРО!

● ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК НА ГОСТИ В ОБЩИНА ПРОВАДИЯ

Хоро се вие, извива... и така 12 години „Хоп-троп“, гр. Провадия, извайва магията на танца. Богати сме българите с нашите народни хора, мелодични песни, облекла и обичаи. Българските хора се танцуват в магичен кръг, танцьорите, заловени за ръце, редуват стъпките, стоплят душите и сърцата, всички усещат различните вибрации на тайнството, наречено „хоро“. На 14

и 15 декември в НЧ „Алеко Константинов 1884“, гр. Провадия, танцов състав за автентични хора „Хоп-троп“ с художествен ръководител Мануел Генчев зарадва жители и гости на града със своята програма, посветена на рождения ден на формацията. Две вечери в препълнената зала зрителите станаха свидетели на прекрасните изпълнения, показани с много желание и майсторство от малки

и големи танцьори. Всички се възхитиха на пъстрите носии и пъргавите стъпки на участниците, които сякаш не стъпваха по земята. Празничното настроение и широките усмивки заразиха и публиката, и танцьорите, сякаш всички станаха едно цяло. След края на програмата на никого не му се тръгваше, всички искаха още малко да останат подвластни на изкуството на танца. С мисията си да

пазят и разпространяват българските автентични хора и традиции, „Хоп-троп“ отдавна получи подкрепата на Исторически парк. Имали сме възможността да се насладим на техните изпълнения по време на събития в Парка през изминалия сезон 2022 година. Имаме и активни участници в състава, които бяха подкрепени от верни свои привърженици.

Цветелина Петкова

ПОМОРИЙСКАТА ГРОБНИЦА – ЕДНО ТРАКИЙСКО ЧУДО

Зимният период е уникална възможност за пътуване във времето и среща с величието на българската история. В поредица от статии ще ви запознаем с уникални възстановки на места и периоди от нашето многовековно славно минало. Исторически парк променя начина, по който ние самите възприемаме себе си, както и начина, по който чужденците приемат българите и България, за да си възвърнем самосъзнанието и себеуважението, че сме велик народ.

Една от най-впечатляващите епохи, пресъздадени в Исторически парк в целия й блясък, е аристократичният свят на траките. За тях е характерно, че вярват в прераждането и живота след смъртта. Това е и причината тракийските гробници да бъдат перлата на архитектурата в световен мащаб със своята пищност, направа и царско великолепие. Поморийската гробница е най-голямата открита до момента в България и е перлата на Балканския полуостров. Тя е структурирана на купол – една от най-устойчивите структури, познати на човека. Този тракийски култов храм е датиран към II-IV век след Христа. Според учените в кръглата й като ротонда зала с висок свод са се извършвали религиозни езически обреди на царски особи. Поморийската гробница е известна сред местните като „Куха могила“, внушаваща с размери, градеж и уникален гъбообразен купол. В архитектурата на тракийския култов обект

са вложени математически изчисления, които са удивителни за онова време. Поморийската гробница е възстановена в Исторически парк с ювелирна прецизност на изработката и внимание към всеки детайл. Тя е дело на огромен екип от специалисти по история, археология, изкуство, строителство и архитектура, за да бъде пресъздадена максимално близко до оригинала.

Наред с многобройните уникални детайли по околновърстната стена на гробницата се намират пет ниши, в които са били поставяни урните на покойниците. Те са били така разположени, че свидетелстват за огромните познания

на архитекта на Поморийския храм – за „златното сечение“, „божествената пропорция“ и „числата на Фибоначи“. А удивителното е, че тракийският храм е изграден десет века преди прозренията на ренесансовия човек.

Изображенията по стените на Поморийската гробница са съдържали древно познание според вярванията на експерти от Третия райх, поради което зоната около храма е била обявена през 1942 г. за секретна и е била със забранен достъп. Според местните хора, очевидци на тези събития, от нея са изнасяни сандъци с различни артефакти, които заминават завинаги извън пределите

на България. След тази кражба хитлеристките военни са се опитали да унищожат Поморийския храм. В стремежа си да заличат следите си, те се опитват да взривят вътрешната куха колона. За щастие не успяват предвид здравината на конструкцията и заради липсата им на познание за тази структура, оцеляла и до днес.

Траките не само са вярвали, но са и познавали безсмъртието. Те са олицетворение на светогледа, че каквото е на Небето, такова е и на Земята, и че всички ние идваме от Космоса. Входът на гробницата представлява тесен дълъг коридор, който напомня детеродния канал на женското начало и е символ на сътворението.

Тази перла на историята и културата по нашите земи привлича хора от цял свят. Исторически парк е едно уникално място, където можем да преоткрием очарованието на българската история и култура. Тук човек може да пътува във времето, да усети величието на народа ни и на нашите магически земи. С полученото знание, вдъхновение и разбирането за уникалността ни като народ, култура и история, човек може да пътува из България и да види с очите си оригиналите. А на въпроса „Кой е сътворил това чудо?“, отговорът е еднозначен: „Ние, българите!“

● БИБЛИОТЕКА

За да се постигне успех, е нужно да бъде разпален пламъкът на нашите вътрешни желания и амбиции. Тези книги ще направят това за вас по един уникален начин. В същото време ще ви предоставят точни инструкции за следващите стъпки по пътя напред. Всеки, който желае да постигне истински мащаб в развитието си, може да ги прочете и да разбере как точно да постигне това, което търси. Започнете със силен старт през 2023 г. с книгите на „Тогедър“.

Поръчайте от сайта на
Together Academy

Приятно четене
и успешно
прилагане!

ПОДАРИ КЛУБНА КАРТА ЗА ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

Всяка година събитията, които се провеждат в Исторически парк, стават все по-мащабни и интересни. Предлаганите развлечения, спортни дейности, нови храни, сувенири и занимания за възрастни и деца нарастват стремглаво. Следващата година ще се радваме и на Второ българско царство. Най-хубавото е, че Исторически парк може да бъде ежедневно повод за радост за много българи. Имате възможност чрез закупуване на сребърна карта да използвате голямо намаление за входа, което да ви важи години напред, както и отстъпки за развлеченията на територията на комплекса. Картите са поименни. Има индивидуални и семейни. Те са и прекрасен подарък за ваш близък човек за приближаващите празници.

Можете да поръчате от сайта на Исторически парк тук –
<https://ipark.bg/.../Details/92/kampaniya-sreburna-karta>
или на телефон - 0893 378 304

СЪЗДАДОХМЕ ТЕЛЕГРАМ КАНАЛ, С КОЙТО ИНФОРМИРАМЕ ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА ВЕТРИНО ЗА ВСИЧКО СЛУЧВАЩО СЕ ТУК. КОЙТО ИМА ИНТЕРЕС ОТ РАЗВИТИЕТО НА ОБЩИНАТА МОЖЕ ДА ГО СЛЕДИ, КАТО СКАНИРА QR КОДА.

ЗА ДА НИ ИМА

Можете да подкрепите свободното независимо издание „Красиво Ветрино“ тук:
BG41BPBI81701075963101
BIC: BPBIBGSF

Пощенска банка Юробанк България АД, Издател: „Блаженство“ ЕООД
БЛАГОДАРИМ ВИ!

Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел. 0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА

Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино. Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884